

O R D E D E R V E R D R A A G Z A M E N

Gevestigd te 's Gravenhage

Kon. goedgekeurd 22. 2 1958

ODV-groep HILVERSUM

Secretariaat Heuvellaan 11, Hilversum. Tel. 02150 - 10481

Een x in de kantlijn duidt op een vraag, een - op een antwoord.

Hilversum, 7 februari 1972.

Goeden avond, vrienden,

Wij hebben vanavond als onderwerp, zoals U weet,

DE GEHEIME LEER

Voordat we daar mee beginnen, even de gebruikelijke waarschuwing. Wij weten niet alles. Misschien weten wij sommige dingen beter dan U, andere niet zo goed. Denkt U dus alstublieft zelf na, vorm U zelf een oordeel. Datgene, dat door ons gezegd wordt, is wel iets, waar we dan achter durven staan. Dat is, naar ons beste weten, inderdaad juist.

Dan het tweede punt. Dit onderwerp heeft een paar zere kanten. Begint U niet verontwaardigd te worden, vóór ik uitgesproken ben, maar wacht U er even mee. Dan kunt U na de pauze altijd Uw verontwaardiging luchten, ik zal dan weer aanwezig zijn. Het wordt U dus heel erg gemakkelijk gemaakt, om mij uit te schelden. Maar het is zo'm onderbreking anders.

En dan beginnen we dus met De Geheime Leer. Het is een werk van Helena Blavatski, een dame, die een nogal eigenaardig temperament had. Die, volgens sommigen, heel eigenaardige scheve schaatsen gereden heeft in een gebied, dat er veel te warm voor is, o.a. in de buurt van Poona en waarvan we eigenlijk alleen maar kunnen zeggen: voor een groot gedeelte van hetgeen zij als waarheid brengt, bestaat alleen háár woord. Volgens de normen van de wereld was ze excentriek. Was ze ingewijd, was ze het niet. Het is een vraag, waarop geen redelijk antwoord is te geven.

Wanneer we zeggen, dat hetgeen Madame Blavatski brengt, méér is dan alleen maar een reeks theorieën van een geëxalteerde dame, dan kunnen we dat nooit bewijzen. En dat is, stoffelijk gezien, precies hetzelfde wanneer we kijken naar het Boek Dzyan, waarop dus, zoals U weet, de Geheime Leer grotendeels mede stoelt. Dit is een fabuleus boek. We weten niet, of het ooit bestaan heeft, menselijk, we weten niet, of het bestaat. We weten in ieder geval wel, dat Madame Blavatski zegt: "ik mag het geheel niet openbaren, ik kan sommige zinsneden daaruit wél aanhalen".

Dat is natuurlijk erg vervelend. Uit de zinsneden, die uit dat boek zijn aangehaald, is het niet mogelijk, om ook maar enigszins te bepalen, of het, en zo ja, in welke tijd, het ooit geschreven zou zijn. Het merendeel van de uitdrukkingen, zoals ze worden weergegeven is een kruising tussen de St. James-bijbel en indische mystiek.

Het klinkt niet leuk, als je het zo zegt. Maar, aan de andere kant, zo ziet het er uit, voor iedereen. Theosofie is misschien een poging, om de wetenschap, het weten, in jezelf te bereiken, vooral ten aanzien van de Theios, van de Godheid,

Maar die Theosofie is niet wetenschappelijker in haar bronnen dan b.v. het Christendom, de Islam, het Hinduïsme of welke andere godsdienst of welk ander systeem U ook maar neemt. Niet prettig, maar het is waar. We moeten dit voorop zetten. Want, wanneer we die Geheime Leer willen bespreken - en dat kunnen we in die korte tijd natuurlijk nooit helemaal doen, ik zal me maar tot enkele facetten ervan bepalen - dan spreken we dus over iets, waarvan we wel weten, dat het stamt van een zekere Mevrouw Blavatski, dat het geldt als een van de grote wijsgerige boeken binnen een bepaalde kring, maar stoffelijk kun je er geen cent méér over zeggen.

Wat kun je er uit de geest over zeggen? Wel, in de eerste plaats: het Boek Dzyan mag dan uit stoffelijk standpunt fabuleus zijn, het bestaat inderdaád. Het behoort tot de boekerij, die in de zgn. Ankh-Tempel bewaard werd, - een geheime tempel - en sedertdien weer naar elders verplaatst is. Het Boek Dzyan is een tamelijk omvangrijk boek, dat in de vorm, waarin het nu bestaat, nog steeds op hout geschreven is. Het is dus een hele rits van die houten dingetjes. Er zijn enkele vertalingen van gemaakt, hoofdzakelijk door Boeddhistische mystici, maar deze zijn niet volledig.

Wat behelst dit boek? Het is een wijze, om jezelf te oriënteren in het Al. Bij deze orientatie gaat men uit van de kosmische adem, de kosmische kracht; er is een grote kracht, die zich openbaart. Die openbaring vindt niet alleen plaats binnen de mens, maar binnen alle dingen. De wisselwerking, de relatie, die tussen alle dingen bestaat wordt daarin dan verder uitgedrukt in een reeks van -zeg maar - zegswijzen of maximen of spreekwoorden - waarbij duidelijk wordt gemaakt hoe de mens staat ten aanzien van God en God staat ten aanzien van de mens. Dit wordt uitgedrukt in alle facetten van leven, die bekend zijn. En wanneer ik dus persoonlijk dit Boek Dzyan ongeveer moet dateren, dan vermoed ik, dat we het moeten dateren ongeveer 9200 vóór Christus. Een periode met een heel erg eigenaardige beschaving, zoals U weet, en heel grote verwarring. Een periode, waarin wijsheden bestonden, die later, via het Sanskriet, o.m. terecht zijn gekomen in de Hindoeleer, de Brahmaanse filosofie. Wat doet mevrouw Blavatski met dit Boek Dzyan en al wat daarin aan mogelijkheden wordt opgesomd?

In de eerste plaats vermijdt zij elk citaat, dat wijst op de directe relatie met de Godheid en misschien wel, omdat zij daardoor het gevoel heeft, dat zij een inwijding weg zou geven, die niet voor iedereen bestemd is. Is het haar verboden, om dit te doen? Moelijke vraag. We kunnen namelijk bewijzen, dat een deel van haar contacten met de Meesters fraudulent is. Niet alles, wat volgens haar van de Meesters kwam, kwam er werkelijk vandaan. Ook niet met die beruchte séances. Een ander deel van de boodschappen is, voor zover we dat na kunnen gaan, wél echt. Is het haar verboden, om die inwijding door te geven? Ik betwijfel het. Waarom heeft ze die inwijding niet doorgegeven? Vermoedelijk, omdat zij in haar eigen contact - hoofdzakelijk met de officierswereld oorspronkelijk, in India, later ook wel met andere mensen - tot de overtuiging is moeten komen, dat een dergelijke wijsheid voor de westerse wereld onaanvaardbaar is.

En dit kentekent, geloof ik, voor een groot gedeelte, wat ze in haar Geheime Leer doet. Ze geeft ons een citaat van het Boek Dzyan - de citaten zijn, ik zeg, redelijk vertaald, niet altijd volledig correct - zij geeft dan, op grond daarvan commentaar. Maar dat commentaar is, in negen van de tien gevallen, voornamelijk een critiek op de wereld. Waar het Boek Dzyan in zijn karakteristiek eigenlijk zegt: Doe! daar zegt heel vaak Madame Blavatski - zij het heel bedekt - Doe niet! Een groot gedeelte van haar uitwijdingen - dat moeten wij ook nog even hier vaststellen - is kennelijk niet: hogere wijsheid. Het is eerder haar reactie op de wereld en vooral op de wijze, waarop de wereld háár, met, wat zij ziet als haar zending en inwijding, accepteert.

Er zijn rond Madame Blavatski natuurlijk heel wat verschillende legenden geweven. U weet, ze vertelde b.v. dat ze een trapnaaimachine had en die werd door een paar elementalen aangedreven. Dat lijkt mij inderdaad nog goedkoper dan een elektrische naaimachine en waarschijnlijk even goed. Maar, alweer, over de juistheid van een dergelijke anecdote zijn geen gegevens te verkrijgen en ze is dus heel waarschijnlijk niet juist of niet volledig juist.

Uit de Geheime Leer, die, zoals U weet, samen met "Isis Ontsluierd" toch wel een basisstuk uitmaakt van haar denken, moeten we dan verder zoeken naar kernwaarheden. Ik zal zo vrij zijn, die op mijn eigen wijze te formuleren, waar U het er niet mee eens bent, kunnen we dan altijd nog verder gaan.

Kijk eens, het hele Heelal is gebaseerd op harmonie. De harmonie van het Al weerspiegelt zich in de mens. De mens, door zijn erkenning van een innerlijke waarde, zijn erkenning van de harmonie met de uiterlijke wereld, verwerft in zichzelf het begrip van die uiterlijke wereld plus zichzelf, waardoor hij in staat is, de godheid min of meer manifest te maken. In het Heelal zijn een groot aantal invloeden, sommige van cyclisch karakter, andere meer specifiek, b.v. geboortebepalend karakter, waardoor de mens niet altijd volledig harmonisch kan zijn, maar hij moet proberen, die harmonie te bereiken.

In de tweede plaats, de mens dient zich te bezinnen. Hij moet in staat zijn, via meditatieve processen bijvoorbeeld, in zichzelf een begrip te vormen voor datgene, wat er in de wereld is. Wanneer je het hebt over lijden, moet je het niet hebben over je eigen lijden, maar over het lijden van de mensheid. Wanneer je het hebt over wijsheid, dan moet je niet citeren, wat een ander zegt, maar dan moet je, met de hele kennis, die je verworven hebt, je als het ware terugtrekken in jezelf, tot dat ik een spiegelende vijver is en dan moet je in die spiegelende vijver het beeld van jezelf vinden, de betekenis van je wijsheid en daardoor je relatie met de godheid.

De wereld kent natuurlijk de menselijke beredenering. Maar de menselijke beredenering is gebaseerd op het menselijk redelijk denken, wat mede van de menselijke zintuigelijkheid afhankelijk is. De mens echter is méér, dan hij krachtens zijn zintuigelijke waarneming alleen kan constateren. Hij bezit meerdere voertuigen. Hij bezit bepaalde geestelijke vermogens, waardoor hij waar kan nemen, waardoor hij beleven kan. Het is daarom voor de mens verkeerd, om zich alleen vast te klampen aan de materiele wijsheid, aan de materiele logica. Hij moet proberen, deze wel te verwerven, maar te herleiden tot waarheid door het gebruik van zijn geestelijke mogelijkheden en vermogens.

De mens leeft in een wereld, waarin het zichtbare maar een klein gedeelte uitmaakt van de werkelijkheid. Rond hem zijn vele krachten en entiteiten werkzaam en hij moet daarbij proberen, voor zich de juiste weg te kiezen. Om de juiste weg te kiezen, zal hij een beroep moeten doen op de goddelijke kracht in hemzelf, op de innerlijke erkenning, die hij in zichzelf draagt.

Hier hebt U dan een paar van de punten, die ik uit dit boek van de Geheime Leer zo even herleid, meestal samenvattingen van hele bladzijden en meer. En daaruit blijkt dus wel, dat het gaat om een levensleer. Nu kunt U natuurlijk zeggen: welke levensleer is verkeerd? Elk ideaal op zichzelf is goed, het ligt er maar aan, hoe je het in praktijk brengt. De praktijk van Madame Blavatski is wel eens strijdig met datgene, wat ze vooral aan innerlijke erkenning, sereniteit, gebruik van de geestelijke zintuigen, de voertuigen allemaal voorschrijft. Op een gegeven ogenblik komt iemand bij haar en zegt: In een drukproef zitten een paar fouten. En wat doet ze? Ze smijt hem het een en ander naar het hoofd. Dat is dus nou niet wat je zegt: hooggeestelijk. 't Is wel zeer temperamentvol. Dan vraag je je dus af: wat is het?

Nu geloof ik, dat je dat als volgt moogt formuleren:

De apostelen hebben de leer van Christus ook niet volledig in praktijk gebracht. Madame Blavatski heeft de leer, die ze verder wilde geven, zelf ook niet altijd volledig in praktijk gebracht. Wat dit betreft zouden we haar dus op gelijke hoogte kunnen beschouwen met de apostelen, althans wat haar gezonden zijn en haar daadwerkelijk bestaan betreft. Zij is - en nu moet U mij niet kwalijk nemen, dat ik daar zo veel over spreek - zij is iemand, die ongetwijfeld grote geestelijke gaven heeft. Zijn haar ontmoetingen met Meesters reëel? Het lijkt er in het begin niet op. En ik geloof ook niet, dat je dit stoffelijk redelijk kunt aantonen. Maar het blijkt, dat zij contact heeft gehad met een paar mensen - dat wel - mensen in India, die inderdaad, naar ons oordeel, behoren tot de ingewijden. Of zij daarbij de grote Meesters zijn, die men van hen gemaakt heeft, lijkt mij een andere vraag.

In ieder geval hebben ze haar ingewijd - en dat staat voor mij vast - in de cyclische ontwikkeling, zoals die op aarde plaatsvindt. En in de theosofie vinden wij danook steeds weer dat geloof terug aan de Meesters, die een bepaald tijdperk bepalen en daarin ook, over het algemeen, incarneren. Het denken aan dergelijke Meesters wijst mij erop, dat er dus een grote werkelijkheidswaarde aanwezig moet zijn. Want dát kunnen wij vanuit de geest constateren, ook al kun je het stoffelijk niet bewijzen.

Hoe dan te denken over b.v. de Heer Maitreya? Och, ik heb zo het gevoel, dat dat een naam is. En of de persoonlijkheid, die achter die naam schuilt, nu wel beantwoordt aan de langzamerhand wat dogmatisch geworden theosofische verwachting, betwijfel ik zelfs. Dat is ook niet belangrijk. Want, wanneer we de Geheime Leer volledig bestuderen, dan hebben we te maken - en dat blijkt voortdurend duidelijk met een stuk, dat onze ontwikkeling beoogt. Het is geen dogma, waaraan wij ons vastklampen, geen orthodoxe lijn, waarbinnen we gevangen zijn. Het is een reeks van stellingen, een reeks van persoonlijke meningen ook, een reeks van, ten dele juiste, citaten, die gezamenlijk ten doel hebben, om de mens innerlijk te doen groeien, om hem verder te doen gaan.

En dat daarbij onder meer de reïncarnatie-kwestie aan de orde komt, lijkt mij alleen maar goed. Het denkbeeld in de Westelijke wereld, dat je na één leven voortaan alleen nog maar klaar bent voor de engeltjespap, of de lammetjespap in de Hemel of wel de braadpartij elders, vindt ik tamelijk overdreven. Dan heb je temaken met een enorm onrechtvaardige God. En wanneer we dus denken aan die voortdurende wisseling, die we ook in de Hindoeleer terugvinden, dan wordt wel duidelijk, dat, wanneer wij deel zijn van een cyclisch gebeuren, ook wijzelf terug zullen keren. De theosofie heeft dus, als zodanig, heel wat goede punten.

En nu wordt ik weer even hatelijk, ik hoop, dat U het mij niet kwalijk neemt. Ik zal het dadelijk ook weer goed maken, dus wordt U niet te snel nijdig.

De theosofie heeft langzaam maar zeker de neiging om zichzelf, zoals vele andere loges, als een soort verheven geheimschool te beschouwen, waarbij het begrip van harmonie met de wereld vanuit het standpunt van eigen hoogheid wordt benaderd. Dat kan natuurlijk nooit. Ons begrip kan groter zijn dan dat van een ander, maar ons wezen is, in de totaliteit, gelijk aan de ander. We zien ook een zeker dogmatisme optreden. Ik geloof, dat op het ogenblik, dat je dogmata nodig hebt, de volledige werkelijkheid van je leer niet meer bestaat. Misschien ook voor Christenen een heel gemene sneer, dit, maar het is werkelijk waar. Een dogma stel ik immers eerst dán, wanneer ik niet op een andere wijze de mogelijkheid kan scheppen voor de mensen, een bepaald punt in zichzelf als waar te aanvaarden, te ervaren. Ik dacht dat, ook al uitgaande van de gegevens van de Geheime Leer en Isis Unveiled, dat we werkelijk kunnen zeggen: de theosofie biedt toch die mogelijkheid wel.

Ze heeft niet de behoefte om zich vast te klampen aan de theorieën en inzichten van een Leadbeater of een ander ook. Ze heeft zelfs geen behoefte aan nieuwe kenbare meesters en profeten. Want als er één ding duidelijk wordt uit die Geheime Leer, dan is het wel, dat je het zélf moet doen. En dat, wanneer je een inwijding verdient, dat je die ook wel krijgt.

Ik zou zeggen, het dogmatisch worden, het verstarrend werken van vele theosofische loges komt voort uit het onvermogen om tot innerlijke bespiegelingen te komen. En misschien mag ik het mij dan ook permitteren om hier, ietwat vrij ook, te citeren uit een zinsnede uit het Boek Dzyan - niet een overigens, die precies zo is overgenomen door Blavatski -. Dat is namelijk deze: "Wie in zichzelf waarheid vindt, is bevrijd van de onwaarheid rond hem. En de weinige waarheid, waarin hij bewust leeft, zal hem brengen tot de bronnen van alle werkelijke wijsheid en tot de kosmische kracht - je zoudt ook kunnen zeggen: de inwijding - die hij van node heeft."

Hier ligt voor mij de essentie van datgene, wat Madame Blavatski niet altijd even duidelijk heeft gezegd. De theosofie is het huwen van Theios en Sophia, van God en weten. Het is het innerlijk bewustwordingsproces. Dat kan niet bepaald worden door orthodoxie, door leerstellingen. Het kan alleen bepaald worden door onze innerlijke beschouwing van al datgene, wat we leren en ons innerlijk verwerken daarvan tot iets, wat in óns gedrag en niet alleen in onze gedachten beheersend optreedt. De vrijheid, die we zoeken, is een vrijheid, die vanuit de godheid in ons ontstaan is en die behoeft danook niet beperkt te worden, omdat ons besef van de godheid die vrijheid automatisch harmonisch maakt.

Wanneer wij zoeken naar waarheid, dan zal elke waarheid, die wij in onszelf vinden, ons als vanzelf helpen om door de drogredenen en de beperkingen van aardse wetenschap heen te zien. We komen dan als vanzelf tot de erkenning van de essentiële waarden, die geestelijk zowel als stoffelijk voortdurend aanwezig zijn. Je zoudt kunnen zeggen dat, uitgaande van die bewuste Geheime Leer, de mens moet komen tot een synthese van uiterlijke mogelijkheden tot een werkelijk feit, krachtens zijn innerlijke beleving van vele krachten en werelden.

En daarmee heb ik, geloof ik, genoeg gezegd. Ik heb U al gezegd we kunnen niet de gehele Geheime Leer gaan napluizen. En degenen onder U, die daar werkelijk belangstelling voor hebben, die hebben vanzelf wel bepaalde punten, waar ze nog graag wat over willen zeggen of over willen horen. Laat mij dan alleen nog de slotconclusie geven.

Er is, wetenschappelijk en materieel denkende, geen bewijs te geven voor de waarde van de werken, die in de theosofie gelden of de theosofie zelf. Dit kan alleen innerlijk beleefd en gevonden worden. Ik ben van de overtuiging, dat ook hierin een van de, overigens vele, wegen ligt, die de mens kunnen brengen tot een beleving van de hogere werkelijkheid en daarmee, geloof ik ook, tot een innerlijke Godserkenning, die in de uiterlijke erkenning wordt weerspiegeld. Wij hebben geen behoefte aan een dogma, aan een streng leersysteem, wanneer we de weg van de theosofie willen volgen. Het is juist de vrijheid, waarin we zelf onderzoekende en werkende, in onszelf waarheid vinden, waardoor ons de mogelijkheid gegeven wordt - en nu zeg even iets, wat eigenlijk alleen vanuit een geestelijk standpunt helemaal verantwoord is - om langs de vele wegen, waarop inwijding mogelijk is, voor onszelf de nieuwe inzichten, de wijsheid en zelfs de krachten te vinden, waardoor we verder kunnen gaan.

En dan ten laatste: Als er vele wegen zijn, kan één weg voor U de beste zijn. Maar dat geldt niet voor iedereen. Theosofie is niet de enige weg, 't is een van de vele wegen naar de Waarheid, waardoor wij de ademende kosmos kunnen beleven en waardoor wij vandaar uit tot het besef kunnen komen, dat, zoals men beweert, ook de wijsgeer Asoka eens had:

"Wanneer alles dooft en mijn besef van alle dingen leeft in mij, ik kan al herscheppen! Maar de wijze herschept niet, doch aanvaardt de eeuwigheid en dooft uit met alle licht, opdat hij, ook zonder licht, bewust één moge zijn met de Kracht, die ademt."

Ik geloof, dat dat tot zover wel voldoende is. U heeft dan ruim de tijd, om Uw problemen en vragen en eventuele citaten en Uw kritiek natuurlijk ook, naar voren te brengen. Misschien kunt U het even neerschrijven. Dan wens ik U nu een aangename pauze, en hoop, dat de belangrijkheid van deze avond in het tweede deel van onze bijeenkomst zal blijken.

D I S C U S S I E

Zo vrienden,

Ik hoop dat U zich in deze vrij lange pauze hersteld heeft van de schokken, die ik in de eerste helft heb teweeggebracht. Wij zullen nu zien, wat Uw reacties daarop zijn. Mag ik dan beginnen met de schriftelijke vragen?

x Hoe moeten we het verband zien tussen de theosofie en de anthroposofie? Heeft Rudolf Steiner zich volledig gedistancieerd van de theosofie? Beschouwt U Steiner als een ingewijde?

- Die laatste vraag is erg moeilijk te beantwoorden. Beschouwt U iemand als ingewijde? Het was in ieder geval iemand, die verder was dan de doorsnee, die dus bepaalde dingen innerlijk heeft beleefd en voor een deel die ook naar buiten heeft gebracht.

Ik geloof, dat het verschil tussen de theosofie en de anthroposofie vooral ligt in de benadering. (Hond begint plotseling heftig te blaffen) Juist, dat was dus de anthroposofie! Want de anthroposofie grijpt naar buiten, de theosofie heeft de neiging naar binnen te grijpen. Met de wezenlijke - zeg maar - openbaring van Blavatski is daar zeker geen bezwaar tegen. Je kunt dus niet zeggen, dat de anthroposofie in wezen strijdig is met de theosofie. Je kunt alleen zeggen, dat ze een totaal andere benaderingswaarde heeft gevonden. En daarvoor is m.i. wel iets te zeggen, omdat de theosofie weleens de neiging heeft vertoond, vooral in latere stadia, om zich dus te sterk terug te trekken van de wereld als zodanig. Terwijl de anthroposoof juist heeft gezegd: ik wil zoeken in de wetenschap, in de feiten, totdat ik de bevestiging vind van mijn denken. Maar als je nagaat, waartoe dat voert, dan komen we tot de typische conclusie, dat ontdekkingen, die in feite anthroposofisch zijn, omdat ze dus in dat terrein gevonden zijn - o.m. de radiatie-frequentie van planten - dat die gebaseerd zijn op een in feite harmonie en cyclische leer, die we toch ook weer terug kunnen vinden in de theosofie, maar die daar praktisch gebruikt wordt, om vooral astrale verschijnselen te benaderen.

Dus, ik zou niet zeggen, dat Steiner zich los heeft gemaakt van de theosofie, ik geloof alleen, dat hij dus meer praktisch de wereld in is gestapt dan de theosofen deden in zijn tijd. En dat daaruit eigenlijk het geschil, want zo mag je het toch wel noemen, tussen de theosofie en de anthroposofie is voortgekomen. Is dit voldoende?

x In een brochure, nu wel lang geleden, onder de titel "Grote Ingewijden" werd wel degelijk Steiner mét Madame Blavatski als ingewijden genoemd.

- Nu, dat is heel eenvoudig. De Titel "Ingewijde" is er een, die je toekent, en waarvoor geen bepaalde criteria bestaan. En wanneer iemand dus bereid is om een ieder, die in innerlijke erkenning en beleving wat verder is gekomen dan de doorsnee, een ingewijde te noemen, dan kun je nog veel meer ingewijden opnoemen. Maar, wanneer je dus zegt

Maar, wanneer je dus zegt: ik geloof, dat een werkelijk ingewijde pas iemand is, die werkelijk het Goddelijk raadsel in zichzelf kent, dan moeten we zeggen, ja, dan zijn Blavatski en Steiner misschien ergens adepten, maar nog geen volle ingewijden geweest, dat blijkt uit hun werken. U ziet, dat is een zodanig relatieve aanduiding, dat daar kan ieder voor zich op zijn manier reageren. Als U me vraagt, of ze geestelijk ver gevorderd waren, dan zeg ik automatisch ja. Dat is namelijk een feit. Maar als U daaraan een waardering verbindt met een titel, dan ben ik altijd twijfelachtig. Ik geloof, dat het niet ligt in de titel, maar in de inhoud. Dat is vroeger met boeken ook altijd geweest: sommige mensen kopen een boek om de titel. Ik probeer altijd even na te gaan, wat de inhoud is. Gewoon een verschil van benadering. Goed. Nog meer? dan graag volgende punt.

x Wat betreft de reïncarnatie zou ik graag willen weten of U het met de uitspraken van het medium Rosemary Brown - haar ingegeven door de componist Liszt, zoals ze beweert, - eens bent:

a) een mens hooguit twee levens heeft.

b) slechts één deeltje van de zogenaamde zielskern incarneert.

- Punt 1: Neen. Punt 2, Ja. Hebt U commentaar nodig, dan zegt U het maar.

x Ja. Ik krijg sterk het gevoel, dat zij geïnspireerd spreekt.

- Dat geloof ik graag, ja.

x Ik dacht daarom, dat die twee levens, waar zij over spreekt, wat zij dus door krijgt van de componist Liszt, dat dat werkelijk het criterium is, het hoogst mogelijke aantal levens van de mens.

- Dat is zeker niet het hoogst mogelijke aantal. Ik heb persoonlijk b.v. al vier incarnaties achter de rug. Ik ken er bij ons verscheidene die meer incarnaties achter de rug hebben en wij weten dus, dat er mensen zijn, die zelfs honderden keren kunnen incarneren. Maar dat komt, omdat men de incarnatie op een verkeerde manier benadert. Het is niet zo, dat je een bepaald aantal kansen krijgt, het is zó, dat je een bepaalde taak moet volvoeren. En als je dat in het ene leven niet hebt gedaan, dan zul je het in het volgende moeten doen. En kom je dan niet klaar, dan is er weer een volgend leven en zo gaat het verder, tot dat een peil bereikt is, - we zeggen dan een bewustzijnspeil, je zoudt misschien kunnen zeggen: een innerlijke evenwichtigheid - waardoor je de kosmos kunt aanvaarden, zonder de stoffelijke contrastwerkingen, die in de geest veel minder sterk aanwezig zijn. Maar het is dus niet zo, dat bij een incarnatie de hele geest zo flop, hup, bom in de vrucht zakt, weet U wel. Er zijn mensen, die beschouwen het als een soort dropping, hè. Daar gaat de geest, hup, dáár is een kans, boem, een voltreffer. Dat is natuurlijk niet zo. Het geheel van het besef is geconcentreerd op de stof, waarin een deel van het werkelijke ego, als een soort pode misschien uitgestulpt - dat is nog de mooiste manier om het te zeggen - de werkelijke vitaliteit geeft en in een verknoping met het zenuwstelsel de overdracht van alle stoffelijke belevingen mogelijk maakt.

U hebt dus een hele hoop voertuigen. Normaal bent U zich daar niet van bewust. Maar er zou een toestand kunnen zijn, waarbij U zich daarvan wél bewust wordt. Dan is het niet nodig, dat U het stoffelijk bewustzijn zonder meer verliest. Het is dan zeer goed mogelijk, dat U die hogere krachten, heel eenvoudig dus, stoffelijk manifesteert.

x Dat begrijp ik.

- Het is eigenlijk heel eenvoudig, wanneer je even bekijkt, hoe de zaak in elkaar zit. Maar ik weet wel, dat er een hele hoop entiteiten zijn, die vooral in christelijke landen de neiging hebben, om reïncarnatie te miniseren. En dat komt, omdat een hoop christenen het gevoel: Nu, met de genade Gods halen we het toch wel en dan hoef ik niet meer terug naar die wereld.

En als je dan zegt: ja maar, die genade Gods is alleen maar de mogelijkheid om het nogeens te proberen, dan zeggen ze: "nou, ik vindt het maar een rotstreek; wat jij zegt, dat kan niet kloppen, zo slecht is God niet." Het is heel logisch, als U dat werkelijk probeert even door te denken, waarom.

x Ja, dat begrijp ik. Ik wilde nog even vragen, Ik lees ook in dat boek "Componisten schrijven voort", dat de geest zich geconcentreerd heeft boven de hersenpan, als het ware. Is dat waar?

- Dat is in een geval van beïnvloeding altijd waar. Over het algemeen echter is de geest dus verweven met het geheel van het - zeg maar astraallichaam en het levenslichaam. En dezen omgeven als het ware het stoffelijk lichaam, zijn dus een kenbaar deel zelfs voor de helderziende van de aura, en je kunt dus niet zeggen: er is een concentratie boven die hersenen. Dat is helemaal niet waar. En als je ook nagaat, waar de chakrums zitten - elk chakrum ligt dus weer bij een zenuwknop in de buurt en in bepaalde gevallen ook nog bij een, zeg maar, kliertje. Het is dus zo, dat de geestelijke organen van de mens op die punten zitten, waar het zenuwstelsel en ergens ook nog, ja, zeg maar het lymfhestelsel en de bloedbaan op een gegeven ogenblik beïnvloed kan worden. En daaruit blijkt dus alleen reeds, dat die geest niet alleen maar ergens boven het hoofd zweeft.

Maar ik kan me voorstellen, dat iemand in de geest, die naar beneden werkt, zegt: dat is voor mij wel het meest juiste. Want, wáárf zet je als geest áán. Je hebt maar twee kansen, wist U dat? Dat is heel gek. Als je dus gewoon manipuleert, - of oversluiert, zoals dat heet - dan kun je manipuleren via het kruinchakrum, je kunt beïnvloeden via het voorhoofschakrum en, wanneer je ook bewegingen wilt manipuleren, dan kun je bovendien nog beginnen hier achter bij de nek-aanzet, bij de atlas. Dat zijn de drie punten, waarop een geest dus het gemakkelijkst aanzet. En ook, wanneer je dus een min of meer volledige trance veroorzaakt, dan werk je, vreemd genoeg, via het achterhoofd. En dat heeft weer te maken met het feit, dat we, door het ritme over te nemen van de kleine hersenen, komen tot een voldoende harmonie met de grote hersenen, om deze te beïnvloeden. Terwijl je, overschaduwend, heel vaak dus in de eerste plaats de frontale hersenlobben neemt, waarin de emoties zitten. Dan kun je de emoties namelijk besturen en de gewenste emotionele spanning veroorzaken, waardoor een selectie ten aanzien van de denkprocessen mogelijk is. Dat zijn allemaal heel eenvoudige dingen, maar je moet het een keer geweten hebben, je moet het een keer zien.

x Punt b van die vraag? Slechts één deeltje van de zgn. zielskern?

- Nu, dat heb ik toch gezegd? Dat is toch waar? Ik heb toch gezegd, je hebt allehand voertuigen en een deel daarvan, een soort pode, stulpt zich uit. En dan kunnen we nog veel verder gaan. Dan kunnen we zeggen dus: dat de afscheiding, de gescheidenheid van de grote ego's ergens ook weer niet helemaal juist is, omdat ze zelf weer een contact hebben met een centrale kracht, zodat, als je het goed bekijkt, er eigenlijk één centrale kracht is, die leven stuwt in al die verschillende persoonlijkheden en elk van die persoonlijkheden, dan, op verschillende niveau's met verschillende mogelijkheden, dus zich isoleert als het ware ten aanzien van de omgeving, die uit dezelfde bron voortkomt en dan uiteindelijk een deel daarvan in de materie gebruikt, omdat niet het geheel van het ik zich in die materie zou kunnen uiten, zonder de samenhang van die materie te schaden. We krijgen namelijk te maken met ja, zeg maar hoogvibrerende velden van energie, die toch, wanneer je ze in de stof zou projecteren, heel dicht bij zenuw-energie zou komen. Dan zou op het zenuwstelsel, naar ik aanneem, ongeveer dezelfde inwerking hebben als een sterke hyper-radiatie van bèta-stralen bijvoorbeeld. Dan zou je verval veroorzaken. Het zou niet eens mogelijk zijn, volgens mij.

Het kan alleen, wanneer een voertuig heel bijzonder geprepareerd is en afgestemd is. En om dat voor elkaar te krijgen, heb je dan geloof ik toch wel zo'n generatie of zes nodig.

Oh

Dat kán!

Is het voorgekomen?

Het is voorgekomen, inderdaad, anders zou ik daar niets van afweten. Gaan we over naar het volgende punt?

In hoeverre is een menselijk leven van tevoren bepaald en dús in hoeverre niet?

Nu, we hebben er één eenvoudig voorbeeld voor, dat zal ik maar eerst gebruiken. Kijk eens, het leven is een weg, die je móet afleggen, waarbij soms kleine zijwegen zijn, die altijd weer op de hoofdweg uitkomen en waarbij je zélf kunt uitmaken, of je zo'n zijweg wel of niet inslaat, of je links van de weg, rechts van de weg, in het midden van de weg loopt, of je hardloopt of wandelt. De vrijheid is dus de wijze, wáárop je de weg aflegt, maar de uiteindelijke weg, dus beginpunt en bestemming, zijn bepaald. Is dat voldoende?

Ja, dank U.

Over dogma's gesproken: is Jezus Christus in feite verrezen (er is geschreven, dat hij dood is geweest, maar niet gestorven) en dat hij, wat ook geschreven is, in India verder zijn leer heeft verkondigd?

Dat laatste is een Islamitische uitleg over de profeet Jezus en er is inderdaad een graf van een hadji, die zich Jezus noemde. Maar, er zit één eigenaardigheid bij. Jezus is een afleiding, die wij tegenwoordig gebruiken en dat komt, omdat in de latijnse periode van de Kerk over Jesu werd gesproken, later ook nog weer verbasterd tot Jèzu in bepaalde andere landen. Het komt af van de werkelijke joodse naam Joshua. Jezus is dus een naam, die pas veel later ontstaan is, maar die wel in de arabische landen al bestond. Het is dus niet erg waarschijnlijk, dat die twee één zijn. Dit even terzijde van de islamitische geschiedenis.

Maar Jezus, dat is inderdaad nagezocht, is inderdaad gestorven, met dien verstande dus, dat het lichaam aan verval en ontbinding toe was. Maar, het is toen gedematerialiseerd. Het is dus met enorme kracht ontbonden en het is daarna door een voertuig, dat naar de meeste deskundigen bij ons beweren, van astrale aard is, geheergroepeerd en verdicht, waarbij dus de authentieke vorm volledig werd aangenomen maar niet volledig de reconstructie plaats vindt. Dit is ook de aanleiding geweest voor de gebeurtenis op de berg Tabor, waarbij Jezus dus stralend werd en omhoog rees en hij zal dat waarschijnlijk wel meer gedaan hebben, want hij trok zich veel van zijn leerlingen terug omdat hij dus niet in staat was, om zonder meer zijn gematerialiseerd lichaam ongevaarlijk te houden voor anderen. Hiervoor spreekt trouwens ook datgene, wat Jezus zegt tot Maria Magdalena, wanneer ze het graf wil bezoeken en ze hem voor de tuinman aanziet. Dan wil zij hem om de hals vallen misschien of de voeten kussen, wat de gewoonte was in die tijd. Ze zegt: Rabboni. En dan zegt hij: Raak mij niet aan, want ik moet nog ingaan tot mijn Vader! Maar we weten ook, dat hij daarna met die Emmausgangers bezig is. Dus dat: "Ik moet ingaan tot mijn vader" heeft niet de betekenis: ik moet nog ergens naar toe. Het zal eerder betekenen: ik heb op dit moment mijn eigen trillingsgetal nog niet zodanig in bedwang, dat ik je zonder gevaar kan beroeren. En dat zou dus allemaal wel spreken voor hetgeen ik U zeg, en dat bij ons de deskundigen daarover hebben uitgekiend. Is dit voldoende?

Ja, en dan wilde ik in aansluiting daarop nog even vragen: Is het dan te zeggen, dat Christus werkelijk wel niet God zelf is, wat de christenen zeggen, maar toch wel heel erg sterk benaderde.

Nu, ik geloof dat je het dus zo moet zeggen: dat Jezus de bewuste incarnatie is geweest van een hoge geest, of zeg maar een ingewijde, die dus op een gegeven ogenblik een volledige harmonie aanvaardde met een aspect van het Goddelijke, dat wij Christus noemen.

Zodat op dat ogenblik de mens Jezus voertuigelijk werd voor een deel van een kosmische kracht. Het is dus niet zo, dat we zeggen: Jezus was van het begin af aan de Christus; we moeten zeggen: Jezus was een zeer hoge ingewijde, zeer belangrijke geest, die op een gegeven ogenblik, waarschijnlijk kort voor het begin van het openbare leven, een door innerlijke processen God aanvaardt. En ik geloof, dat het verhaal over de bezoeking op de berg, waarbij hij driemaal door de duivel verzocht zou zijn - een verhaal, dat overigens meer symbolisch lijkt dan waar - dus wel kentekenend is voor de verandering. Want het is het afstand doen van egoïsme, van eigen geldingsdrang en zelfs van de behoefte, om anderen te leiden. Dat ligt namelijk in de drie proeven. Het is dus een negatie van het ego, om daardoor een hogere kracht, de Vader genoemd, te kunnen manifesteren en dan in een bepaald aspect - we nemen aan, dat dat de Goddelijke Liefde is dus - de Christos is ergens de Goddelijke Liefde, - plus nog een deel van de levende kracht, maar dat is te moeilijk om dat allemaal uit te leggen - en deze treedt vanaf dat ogenblik als het ware tezamen met Jezus op.

x Kun je dat trillingsgetal automatisch doen verspringen?

- Nou, ik weet het niet, ik heb nooit een trillingsgetal met vlooien gezien. Maar ik zou zeggen, dat je eigen trillingsgetal dus langzaam zich wijzigt. Een plotselinge verandering van Uw eigen trillingsgetal namelijk - en dan bedoelen we de werkelijke ik-vibratie - zou betekenen, dat dat ik, met het bewustzijn daarom vergaderd, dat de bepaling, de erkenning van het ik bepaalt, dus niet meer overeenkomt. Dat zou dus zeggen, dat je gewoon uitgeblust wordt zover als het je vroegere erkennen gaat. Bij langzame aanpassing transposeer je de verdieping van erkenning voortdurend naar een hoger niveau, waarbij je dus de ik-beperking en ik-omschrijving, die je toch nodig hebt, voorlopig, kunt behouden. Ik geloof dus niet, dat we moeten denken, dat ons trillingsgetal met huppelsprongetjes door de ruimte heendanst maar dat we dat eerder moeten zien als een langzaam opvoeren van mogelijkheden. En dan spelen daarbij bepaalde harmonischen een grote rol - we hebben wel even tijd, ik kan het wel even uitleggen misschien -

Neem nu een groot muziekinstrument, een piano bijvoorbeeld. Je slaat een snaar aan, dan zijn er bepaalde andere snaren, die versterkt meetrillen, ofschoon alles natuurlijk enigszins meetrilt. Die versterkt trillenden zijn dan harmonische, nietwaar. Nu hebben wij dus harmonischen in ons wezen, wat wil zeggen: ons trillingsgetal, zoals het op aarde bestaat, is niet de resultante van het gehele ik, maar is een harmonische, die op aarde geprojecteerd is. En zo zijn er in de voertuigen, waarover wij als ikheid beschikken, dus een aantal verschillende trillingswaarden aanwezig. En nu is het mogelijk, dat we op een gegeven ogenblik een harmonie bereiken tussen het stoffelijk trillingsgetal en een tweede trillingsgetal van ons wezen. Dan zal op dát ogenblik een deel van de energie, die in dat andere voertuig bestaat, ook in dit voertuig manifest worden. Dat wel.

x Ah ja. Dank U.

x Mag ik toch nog even terugkomen op de kwestie van de vorige vraag over het bewustzijn, wat optimaal geconcentreerd wordt bij het incarneren, maar van de andere kant het ego slechts gedeeltelijk erbij betrokken is. Wordt er dan niet toch nog een gedeelte van het ego en dus van het bewustzijn als het ware binnen boord gehouden?

- Hoe bedoelt U, in het lichaam? Er is een stoffelijk ik. Dat stoffelijk ik is dus genetisch bepaald, wordt verder door de omgeving o.m. verder gevormd, is afhankelijk van de ervaringsmogelijkheden en de rest, hè. En in dat ik zit een zekere hoeveelheid emotionaliteit. En die emotionaliteit plus een deel van de kennis, die niet bewust hanteerbaar is, liggen in het onderbewuste. En in dát onderbewustzijn kun je dus zeggen is dus de grootste inwerkingsmogelijkheid van de geest. De geest manipuleert dus over het algemeen, de eigen geest wel te verstaan, het lichaam via de rangschikking van onbewuste impulsen, welke o.m. aanleiding geven tot emoties, die niet volledig redelijk zijn, maar waarbij dus o.m. een overspringen van logische processen mogelijk is, of een reactie, die, onlogisch zijnde, voor de ervaring van het ik toch noodzakelijk is.

In zoverre is het dus wel een deel van het ik. Maar U moet het werkelijk niet zo bekijken, dat de mens opgepompt wordt met geest erin. Maar het is dus eigenlijk zo, dat de geest degene is, die verbonden is ermee. Misschien zou je het nog het beste zo kunnen zeggen: Het stoffelijk voertuig is de marionet van het super-ego, waarbij echter de verbindingen van het super-ego met de marionet bestaan uit delen van eigen wezen. Ja, het schijnt voor sommigen toch moeilijk te zijn. Het is zo moeilijk om je als mens voor te stellen, dat wat je altijd als je werkelijke persoonlijkheid en IK hebt beschouwd, eigenlijk maar een heel klein deeltje is van de geestelijke werkelijkheid, die je bent. Dát is de moeilijkheid.

De meeste mensen denken: ik ben compleet. Maar U bent pas compleet, wanneer Uw geestelijke waarden volledig erkend zijn. Maar als Uw geestelijke waarden volledig erkend zijn, ja, dan weet ik niet meer, wat U dan hier op die wereld nog moet doen. Zo gezellig lijkt het me er nu ook weer niet.

x Maar dat leven moet dan toch nog wel afgemaakt worden? Ook al heb je dat dan al eerder bereikt, neem ik aan. Of is er dan tegelijk de uittreding dus?

- Nu, het is dus zó. Wanneer die geest zegt: ik trek mij terug, dus uittreedt, dan gaan bepaalde voertuigen mee. Je kunt dus niet zeggen: ik verlaat het hele zaakje ineens. Maar je kunt zeggen; nu ik haal dat levenslichaam eens uit de stof, dat levenslichaam blijft dan nog even bestaan, ook in astraal. Dan zeg je, nou, de levensimpuls houdt dus op. Er is dus, laten we het zo zeggen, geen levenswil meer aanwezig. Het geheel van het ik, dat is dan het materiele deel, wat je als ik beschouwde, is op negatie van leven ingesteld en dan wil je jezelf als het ware dood.

x Jaja. Dus je kunt wat dat betreft, jehart dwingen om stil te staan, door een bepaalde geestelijke instelling.

- O ja, dat is dán een normaal proces, wanneer er een hoger bewustworden plaats vindt, wanneer het overbodig is. Maar, iemand die een voldoende geestelijke training heeft is dus ook in staat, om andere redenen zijn hart eenvoudig te zeggen: sta stil. En dan staat het stil. Als je het lang genoeg stil laat staan, nu ja, dan krijgen we ontbindingsverschijnselen, dan krijg je eerst de hersenen, die niet meer functioneren, dan hebben we niets meer aan dat lichaam en dan laten we het maar liggen. Goed, volgende vraag.

x Hoeveel leven is er nog elders in het Heelal en is het enigszins te vergelijken met het leven, dat wij hier op aarde kennen? Beïnvloedt dit leven ons?

- Nu, er is in het heelal heel wat leven, er zijn heel wat verschillende levensvormen. Waarbij kan worden opgemerkt, dat op planeten die rond een geestster lopen onder ongeweer gelijke condities als de aarde, humanoïde vormen wel veel voorkomen. Maar dat betekent dus niet dat de mutatiereeks, waaruit de hoogste vorm is voortgekomen, precies dezelfde is als de Uwe. We zouden dus kunnen zeggen, dat U dus stamt van de voorouders van het simiaanse geslacht en van voor die tijd, vanuit bepaalde voor Uw denken wat robachtige zeewezens en er zijn dus andere planeten, waar misschien krokodillen de tussenfase vormen waaruit dus de mens is ontstaan, en zo. Er zijn dus heel veel mogelijkheden en U moet dus niet denken, dat U mensen, zoals U, precies zoals U, elders in het Al gemakkelijk zult aantreffen. Ik heb weleens gehoord, dat er een paar planeten moeth zijn, maar die liggen nogal heel ver weg, dat zijn afstanden zo van een 2400 lichtjaren geloof ik. Daar komt U voorlopig toch niet.

Meer in de buurt, de dichtstbijgelegen is geloof ik een afstand van zoiets als vijf lichtjaren, daar heb je dus wel humanoïde vormen maar die hebben dan toch wel een heel ander stofwisselingsproces,

Een andere wereld dus een andere mentaliteit, die mentaliteit hangt samen met de wereld, waarin je leeft en zo heb je dus wel heel wat verschillende levensvormen.

Of ze de aarde beïnvloeden? Nu, niet direct. Ik weet wel, dat er telepathische proeven worden genomen ten aanzien van deze wereld maar die beschouw ik toch nog niet als een directe beïnvloeding. Eerder als een zoeken naar een mogelijkheid tot een harmonie, waaruit contact zou kunnen voorkomen. En daarnaast hebben we b.v. dus die sloepen, die hier landen om water in te nemen hier, op de oceanen. Bepaalde schepen gebruiken water als een deel van hun reactiemassa. En vooral wanneer ze dus in de buurt van een ster zijn, daarbuiten gebruiken ze een andere aandrijving. Maar op een planeet of vlak bij een planeet kun je werken met magnetische aandrijving. Kom je te ver weg, gaat het niet meer, dan heb je dus reactie-aandrijving nodig en ga je nog verder weg, als je helemaal buiten een zonnestelsel bent met praktisch nul-invloed van lichtdruk, dan bestaat er dus ook nog een aandrijving, ja, dat ligt een beetje in de richting van de kwantum-mechanica, dat is een, ik zou zeggen, een ruimteverschuivings-aandrijving, dat is misschien de beste term ervoor.

Maar of die nu invloed uitoefenen op U? Neen. Men heeft geprobeerd contact op te nemen met Uw wereld, dat is tot nog toe niet erg gelukt. Maar het heeft wel aanleiding gegeven tot een enorme haast om de leiding in de ruimte. Dat is het enige, wat ik er van zeggen kan.

Die zogenaamde UFO's, bedoelt U, is dat ook een deel van...

Ja. U verstaat onder Ufo's dus alle unidentified flying objects. En in dat geval, inderdaad ja. Ofschoon er dus ook gewoon waarnemers zijn. Zoals U zoudt zeggen, we kunnen een satelliet lanceren, gewoon om waarnemingen te doen op aarde, ten aanzien van het wolkendek b.v. die weersatelliet, zo komen die ook. Dienemen dus waar. En sommige registreren daarbij grondstoffen, danderen registreren weer bewoning atmosferische samenstelling en zulk soort dingen, die zijn er ook. Dat zijn de zgn. drones, de op afstand bestuurde zaken. Die worden via een zeer hoogfrequent signaal geleid. En dan heb je dus de kleine voertuigen, de verkenningsvoertuigen, die bemand zijn en dat zijn over het algemeen de dingen, die U schotels noemt. Die hebben een bezetting van zeg maar twee tot twaalf personen, maximaal.

Er is twee weken geleden een film geweest: Bezoek uit de ruimte die ook in Duitsland erg veel beroering heeft gewekt. Verhaal van een journalist, die aanvankelijk negatief ingesteld

Ja.

Kan dat humbug geweest zijn?

Humbug niet. Maar ik geloof, dat U zich toch wel moet realiseren dat het geheel zichzelf afkondigde met een rolverdeling, of hebben ze die misschien weggelaten.

Ja. Er was een voorwoord, dat pretendeerde, je een neutrale film voor te schotelen.

Wanneer U zich de moeite getroost om na te gaan, hoe bepaalde opnamen tot stand zouden kunnen zijn gekomen, dan zult U concluderen dat bepaalde opnamen onmogelijk zijn onder de condities, waaronder men pretendeert ze op te nemen. In de tweede plaats, dat bepaalde feiten worden gesuggereerd, die nooit geduld zouden zijn door welke autoriteit op aarde ook, op het ogenblik, dat ze bekend werden. Als U daar nu alleen rekening mee houdt, dan bent U misschien al een aardig stuk verder. M. a. w. men heeft dus verschillende dingen door elkaar gehaald en men heeft daarbij ook enkele stukjes film gebruikt, die vroeger gebruikt zijn om aan te tonen, dat er vliegende schotels waren Van een zekere meneer Adamski. Die heeft men er in gemonteerd. Maar het geheel is dus een pseudo-documentaire, geen echte documentaire. Ik weet het zo goed, omdat we er al een stel vragen over hebben gehad. Toen zijn we natuurlijk eens gaan kijken, wat we er van te weten konden komen. (Hilariteit).

Mag ik eens vragen. Materialiseren die zich, zodra ze in de nabijheid van de aarde komen en doet de bemanning dat ook? En als ze weggaan, dematerialiseren ze dan?

Neen, ze dematerialiseren niet en ze materialiseren niet. Dat zou ook trouwens heel erg moeilijk zijn in de aarde-atmosfeer, gelooft U mij; dat kan alleen maar onder zeer bepaalde omstandigheden goed aflopen. Maar wat ze dus wel doen, dat is, dat ze zichzelf omgeven met een snel fluctueerend magnetisch veld, dat dan ten aanzien van de polen gericht wordt en waarbij dus een enorme stuwung door de hele wenteling van de aarde ten aanzien van zo'n voertuig wordt veroorzaakt en daar kunnen ze dus een aantrekking van maken, en ze kunnen er een afstoting van maken. Misschien zou je het het eenvoudigst zo voor kunnen stellen - het is natuurlijk niet heelemaal zuiver - maar dat men beschikt over een soort motoren, die bestaan uit éénpolige magneten. Het is niet heelemaal waar, maar omdat ze dus een bepaalde magnetische straling en absorbtie creëren, die vergelijkbaar is met één pool van een magneet, kun je het misschien zo noemen.

x Waarom is dat niet mogelijk om dat hier te maken, zo'm eenpolig magnetisch veld?

- Nu, heel eenvoudig, omdat U nog niet ver genoeg bent doorgedrongen in de spanningswaarden van atomaire velden. Wanneer U zover bent gekomen, dat U de spanningswaarden, die b.v. de omloop van een electron ten aanzien van een kern bepaalt en de dichtheid en onderlinge samenhangen van verschillende kerndelen bepaalt, dan leert U zoveel over velden en veldprojecties, dat U daardoor uiteindelijk ook zover komt, dat U zegt: hoor eens, dat kunnen we dus ook normaal gebruiken en dat zal dus ook als macroveld ergens nog bestaan, daar kan ik me oriënteren. En wanneer je dat vindt, dan heb je die aandrijving inderdaad wel gevonden. Maar dan moet je dus ook de materialen daarvoor ontwikkelen, ook nog niet zó eenvoudig en je moet dus verder - het is erg moeilijk, om het eenvoudig te houden - je moet leren, door een eigen gesloten veld, slechts onderbroken door de projecties die we dan die eenpolige magneet maar noemen, een zodanige massa te krijgen, negatief of positief ten aanzien van de massa, die je benadert, dat je niet door de zwaartekrachtverhoudingen daarvan aangetast wordt, punt een; functioneert als een eigen onafhankelijke wereld en gelijktijdig dus in staat bent, je te oriënteren ten aanzien van alle stralingen, uitstralingen en velden, die op die wereld aanwezig zijn. En dan heb ik het maar heel eenvoudig gezegd, hoor! Zijn er nog meer vragen?

x Is de mens fysiek, althans in grote lijnen, door de tijd heen, onveranderlijk als wezen? Dus is hij spontaan geschapen of heeft hij zich langzaam ontwikkeld tot het verschijnsel mens? Hoe gaat dit met de geest?

- Nu, ik zou het zo zeggen: de geest begint dus over het algemeen als een nietsje, dat alleen het verschil kent tussen wat het wel is en wat het niet is, en dan tussen wat aangenaam en wat onaangenaam en wat neutraal is, dat is zo ongeveer de eerste erkenning. En daaruit bouwt zich dan langzaam maar zeker het zogenaamde bewustzijnsvoertuig op, dus de bewuste begrenzing ten aanzien van de omgeving plus de bewuste waarneming ervan plus de reactie erop. Dus dat is een proces van de geest.

In de materie bij de mens is het een beetje anders gegaan. De mens is dus terug te vinden, zoals ik al heb gezegd, in verschillende diersoorten. En hij komt dus langzaam maar zeker - dat zijn dus, ja, het zijn boombewoners, die dus naar de vlakte zijn gegaan, dat is het begin van de mens - en hij komt dus terecht bij wezens, die dus een duim gaan ontwikkelen, die grijpvermogen hebben en die onder vele, maar niet alle omstandigheden, ook op de achterbenen kunnen gaan en dit doen om gevaar te constateren. Van daaruit gaan we dus langzaam maar zeker verder naar een familiebeschaving, die, vergelijkbaar met de bavianen op het ogenblik, op rotswanden en in holen leeft. En dan ontstaan er op aarde verschillende toestanden - er is een keer een pool verschoven b.v., er is een keer een enorme zonnevlek-activiteit geweest, waarbij een grote straling als het ware een soort gat scheurde in de aardatmosfeer.

De feitelijke definitie zou misschien moeten zijn, een zodanig hevige ionisatie veroorzaakt in een deel van de atmosfeer, dat daaruit enorme ontladingen ontstonden en dat had dan weer ten gevolge: mutatie. En deze sprongmutaties brengen ons dan bij mensvormen, die echter nog heel veel met de aap gemeen hebben. Ik denk b.v. aan homo pekinciënsis, heidelbergiënsis, dat zijn dus typen, die kennelijk verschillen van homo sapiëns. En daarin ontstaat dan op een gegeven ogenblik homo sapiëns, die misschien beschouwd kan worden - op een gegeven ogenblik zal er wel de éérste zijn geweest - als een soort Adam. Maar dan niet als een Adam, die de eerste mens op aarde is in de zin van: er zijn geen anderen, maar in de zin van: een wezen, dat qua beseffsmogelijkheden en reactiemogelijkheden, zeer waarschijnlijk hoofdzakelijk complexiteit en doelgerichtheid van zenuwstelsel, dus aanmerkelijk van alle andere verschilde. En zegt U nu niet, dat dat met de Bijbel strijdig is. Waar zou anders dat vreemd volk zijn, waar Kain naar toe getrokken en waar hij zijn vrouw uit haalde. Ik bedoel maar. Ik zou zeggen dus, de mens is inderdaad een ontwikkeling.

En wanneer we dus nagaan, hoe de mens was b.v. 5-6000 jaar geleden en we kijken, hoe de mens nu is, dan ontdekken we dus, dat er ten aanzien van het skelet kennelijk weinig veranderingen zijn; hoogstens ten aanzien van het stuitbeen zien we enige verandering en ten aanzien van de ribben. De ophanging van de ribben is veel minder vast dan ze vroeger was. Maar voor de rest is er dus niet veel veranderd. Wel in het spierweefsel is verandering heel waarschijnlijk geweest, de herseninhoud blijft ongeveer gelijk. Dat is ook geen wonder, de mens gebruikt het grootste gedeelte van zijn hersens niet dus uitbreiding is niet nodig (Gelach). Neen, dat is geen grapje, hoor! U lacht erom en denkt, dat het een sneer is? Nee, dat is helemaal niet waar. U gebruikt op het ogenblik actief en bewust ongeveer een kwart van Uw werkelijke hersenmassa, terwijl de rest dus voor een groot gedeelte aan onder-bewuste, onbewuste impulsen en soms aan oversnijdende gevoelsreacties, die U verder niet kunt bepalen, gewijd is. Dus U gebruikt te weinig bewust. En dat betekent dus, dat U alle ruimte heeft.

x Mag ik misschien hier even een vraag stellen? Het klinkt misschien een beetje technisch. Maar zou je het gebruikte gedeelte, dus dat ene kwart tegenover het ongebruikte driekwart misschien kunnen voorstellen als een digitale computer, die we dus gebruiken tegenover een analoog-computer, die we nóg niet gebruiken en vanwaar we dus niet zo gemakkelijk kunnen overswitchen?

- Dat is helemaal niet zo gek gezegd, want we kunnen nog verder gaan. Dan kunnen we zeggen: op het ogenblik, dat we de digitaal-computer kunnen gebruiken om de analoog-computer te programmeren en een overdracht vandaar in digitaaltermen tot stand te brengen, krijgen we toegang tot de gehele denkreserve, die we op dit ogenblik niet activeren. Het is natuurlijk wel een onvolledige gelijkenis,

x Volledig onvolledig! Dank U.

x Beschouwd U de ontwikkeling van de mens als een afzonderlijke ontwikkeling náást die van de dieren? Dus kunnen we niet zeggen, dat de mensen van de apen afstammen?

- Neen. We kunnen wel zeggen, dat de mensen en de apen van gelijke voorouders afstammen. Omdat er dus een ogenblik komt - en dat ogenblik ligt geloof ik voornamelijk dus op het punt, waar we voor het eerst bossen krijgen, dus waar de varenbossen en de moerassen langzaam maar zeker plaats gaan maken voor meer houtstengelige bossen. Dat zijn dan nog geen bossen, zoals U ze kent, maar het gaat toch die kant uit - en daarmee de voedingsmogelijkheden veranderen. En dan is er dus een groepering, die zich op de vlakte gaat bewegen, met veel kleinere dieren, - de gemiddelde omvang was toen ook betrekkelijk klein, oorspronkelijk - en op dát moment vindt de splitsing plaats,

Degenen, die in het bos blijven wonen, hebben dus veel minder behoefte om, laten we zeggen, kunstmatige reacties aan te kweken. Ze kunnen hun milieu natuurlijk beheersen door praktisch instinctieve waarden, bij de anderen is dat niet goed mogelijk. En die komen daar door tot een andere vorm, een meer gebonden vorm van groepsleven, samenhang dus; in die samenhang leeft ze bovendien met bepaalde andere diersoorten nog wel samen, zoals met de voorvader van het paard - een heel leuk beestje, nog niet zo groot als een grote hond - en ze proberen dus te ontkomen aan die enorme monsters en daar moeten ze dan tegen optornen. Het resultaat is, dat zij zich in gebieden terug gaan trekken dus, waar die monsters niet kunnen komen. Maar het bosgebied geeft voor hen niet voldoende levensmogelijkheid en in die tijd veranderen ze ook van praktisch driekwart planteneter tot volledig omnivoor. En ik geloof, dat de verandering van voedinggewoonte met die verdere mutaties ook veel te maken heeft.

Maar U kunt dus niet zeggen: de ontwikkeling van de mens staat geheel apart van die van de dieren; op een gegeven ogenblik is er een dier en dat dier begint een splitsing van ontwikkeling, waarbij totaal andere mutaties en dus ook totaal andere overlevingsmogelijkheden bestaan. Wat op de genen-overdracht natuurlijk ook weer invloed heeft, waardoor dan een differente soort ontstaat, die zich ontwikkelt uiteindelijk tot homo sapiens. En vanaf het ogenblik van die splitsing kunnen we dus gaan zeggen: we zien hem als parallel met de dieren. Maar dan gaan we die mens aanspreken als mens, terwijl hij in wezen nog totaal instinctwezen is, net als een dier.

En dan blijkt dus, dat het bepalende element voor het mens-zijn het opkomen van die geheugen-reactie is. De grotere geheugeninhoud plus het bewuste gebruik ervan, voor het voortbestaan van de soort noodzakelijk, vergeet dat niet, brengt dus wat mens gaat worden er toe, te denken. En vanuit denken tot manipuleren is betrekkelijk eenvoudig en van manipuleren tot gemanipuleerde samenwerking is dan eigenlijk ook eenvoudig. Gewoon een kwestie van voortbestaan. En dan zie je dus, dat, terwijl de apen misschien gezamenlijk schelden tegen een roofdier, die primitieve mensen, die heus nog niet zo ver boven het dierlijke peil uit staan, al genoeg geleerd hebben, om te weten, dat een steenlawine een sabeltandtiger doodt. En wanneer ze dus weten, waar zijn hol is en hij is schadelijk, hij is gevaarlijk voor hen, dan bouwen ze ergens op de rotsen een hele steenlawine op - en ze gebruiken daar zelfs al houten stokken voor om dat een beetje vast te houden - en als dan dat beest naar buiten komt, dan gooien ze al die stenen er over heen, dan is hij gewond. En dan gaan ze naar beneden en dan steken ze hem met gewone stokken en knuppels en maken hem dood. Ze zijn nog niet eens zo ver, dat ze het vuur volledig beheersen, dat ze dus de geharde spies hebben. In die tijd gebeurt dat.

x Is U het eens met de uitspraak van Steiner, die zegt: we stammen niet van de apen af, maar de apen stammen van ons af, het zijn achter gebleven creaturen? Achtergebleven mensen misschien.

- Nou, niet helemaal, omdat ik zeg net, we hebben een gezamenlijke voorvader. Er is dus een splitsing in het verleden. Maar ik geloof niet, dat het stellen van een retardie ten aanzien van alle simiaanse soorten gerechtvaardigd is, tenzij we ze als mens gaan beschouwen. En dat doe ik niet. Ik zeg, hier is sprake van een differente evolutie met totaal differente waarden en als zodanig zijn ze dus niet achtergebleven mensen. We kunnen hoogstens zeggen: het is een mutatie die in bepaalde aspecten ten aanzien van de mensen en verdere evolutie dus, achtergebleven is op aspecten, die de mens bijzonder op prijs stelt. Dan heb ik het misschien juist gezegd.

x Het is natuurlijk een enorm voorrecht, dat wij mens zijn, dat wij deze ontwikkeling mogen doormaken. En dat moet ook, een aap heeft dat voorrecht niet.

Nou, dié heeft het voorrecht een aap te zijn. En een mens, per slot van rekening, is een mens en die staat vaak voor aap. En dat is voor hem helemaal niet prettig natuurlijk! (grote hilariteit). Ik wil dus maar zeggen, U ziet dit als een voorrecht, omdat U als mens - en wat dat betreft, ik waarschijnlijk ook, want ik heb een menselijke evolutie achter mij - in staat bent, om de mogelijkheden en de waarden, de geestelijke achtergronden van andere levensvormen voldoende te waarderen. Maar aangezien alles uit de oerkracht is voortgekomen en, zover ik na kan gaan, alle leven een zekere mate van bewustzijn ten aanzien van die oerkracht zal moeten ontwikkelen, voordat de evolutie voltooid is, geloof ik, dat je pas kunt spreken over voorrecht of niet voorrecht, wanneer het gaat om dat bewustzijn, dat in die laatste fase bereikt wordt.

Bereiken de hogere dieren ook het mens-stadium?

Natuurlijk, moet U maar eens kijken hoeveel ezels en zwijnen er op het ogenblik op de wereld rondlopen. Om niet te spreken van stieren, ossen, uilen, slangengebroid. Het klinkt spottend, maar het feit dus, dat de mens de analogie tussen het gedrag van bepaalde dieren en hun uiterlijk en het gedrag van bepaalde mensen en hun uiterlijk erkent, maakt geloof ik wel duidelijk, dat de mensen zelf ook wel aanvoelen, dat dieren onder bepaalde omstandigheden tot het mens-zijn kunnen evolueren. Daarbij is niet zeker, dat ze het allemaal in deze fase doen. Misschien is de mensheid al voorbij, voordat bepaalde dieren zover zijn, dat zij in een menselijke vorm ergens anders kunnen incarneren. Dat betekent dus niet, dat alle beestjes onmiddellijk mensen worden. En dat is maar gelukkig ook, anders zouden nog veel meer mensen beesten zijn.

Is het geestelijk gezien belangrijk voor een mens, om vegetarisch te worden?

Geestelijk gezien heeft het bepaalde voordelen. Maar ik wil er onmiddellijk op laten volgen, dat deze voordelen opwegen tegen de nadelen in de meeste gevallen. Maar het kan dus onder bepaalde omstandigheden voor de contacten van de geest en ook voor de verdieping van de eigen geest nuttig zijn, om een tijd lang een vegetarisch diët te volgen. Dat is inderdaad waar.

En wat zijn de nadelen daarvan?

De nadelen daarvan zijn, dat niet alle lichamen in staat zijn, om dus gezond en dus met een behoorlijk glandulair evenwicht onbeperkt een vegetarisch diët, vooral een streng vegetarisch diët, te doorstaan. Dan ontstaan er bepaalde deficiëncies en die worden door verandering van klierwerking dan ten dele gecompenseerd, maar daardoor ontstaat een dwangmatig gedrag, dat dus vanuit geestelijk standpunt niet helemaal aanvaardbaar is.

Een soort neurose-toestand, bedoelt U dat?

Nou nee. Neurose, dan gaan we het helemaal psychisch zoeken. Maar wanneer we zeggen: een verstoring van de glandulaire balans, dan zouden we dus beter kunnen spreken van hormonale afwijkingen, daar komt het dan het dichtste bij.

Het ontstaan van ons zonnestelsel en de aarde met haar schepping en komst van de mens: in hoeverre is Blavatski in de Geheime Leer hier juist? In aansluiting eigenlijk op de vorige vraag. Blavatski schetst, naast wat U gezegd heeft tijdens de evolutie, parallel lopend en dan involerend.

Ja. Dit is dus als parabel, als beeld volledig aanvaardbaar, maar het is geen feitelijke waarheid, het is de aanduiding van een geestelijk proces. Ditzelfde kan in zekeren zin gezegd worden van de theorieën over wortelrassen en dergelijke. Het is dus als gelijkenis voor een ontwikkeling volledig aanvaardbaar, maar zodra we het dus op direct stoffelijk feitelijke waarden gaan bezien en de daarbij behorende feitelijke geestelijke ontwikkelingen, blijkt het niet helemaal te kloppen.

x Hm. Is er iemand, die het beter beschreven heeft dan zij in de Geheime Leer?

Het is op vele verschillende manieren geformuleerd. Nu vraagt U mij, om te kiezen. Aangezien ik geen enkele volledig juiste voorstelling hiervan ken, - dat is ook heel erg moeilijk, omdat de mens, zeker in de tijd, waarin die werken tot stand kwamen, eenvoudig de woorden niet had, de technologie niet had, de kennis niet had - heb ik geen voorkeur. Ik zou dus zeggen: of U van hieruit gaat of van een ander standpunt, blijft precies hetzelfde, wanneer U maar één ding begrijpt. We hebben hier te maken met een vergelijking, dus zó zou het kunnen zijn, wanneer we allehand individuele en andere factoren zouden verwaarlozen en het geheel zouden zien als een vast schema. Volgende.

x Hoe verhoudt zich de Geheime Leer tot andere boeken van gelijke pretentie zoals: Leer en ritueel van de hogere magie van Levi of Witte Magie van Bailey?

- Nu, ik zou zeggen, dat ten aanzien van de werken van Eliphas Levi en dergelijke en o.a. le grand petit Albert gezegd moet worden dat het werk van Blavatski uitmunt door helderheid. En als zodanig dus de verdienste heeft, dat het gemakkelijker benaderbaar is ten aanzien van de door U genoemde schrijvers. Witte Magie durf ik geen oordeel over te geven, ik ken het werk niet voldoende.

x Kunt U een aantal goede aanvullende of betere werken op de Geheime Leer noemen?

- Ik zou zeggen: dat moet U zelf zoeken. Maar wanneer U begint met de Geheime Leer of met welk ander geschrift dan ook, waardoor U tot innerlijke verdieping kunt komen en een meer, zullen we zeggen, geestelijk bewuste benadering van Uw milieu, dan zult U overal wel datgene vinden, wat voor U nodig is. Ik wil daarbij opmerken, dat dat lang niet altijd zware, dikke theoretische werken zijn, omdat de inspiratie, de waarheid net zo goed kan spreken uit b.v. een roman en zelfs vanuit een krantenartikel, als vanuit al deze systemen.

x Romans als b.v. van Meyering en Schuhre?

- Meyering bijvoorbeeld, daar kunt U dus heel veel van leren. Wanneer U even doordringt daarin. Het Groene Gezicht b.v. is een van de dingen, waarin het principe van natuurmagie o.a. onder allehand vormen eigenlijk steeds weer omschreven wordt en je daardoor een inzicht geeft in de natuurlijke evenwichtsverhoudingen, waarin de mens zich onder bepaalde condities kan inschakelen. Dat is erg interessant.

x De Golem, berust dat op een fabel of een parabel?

- De Golem is een parabel. Hebben we nog veel tijd over? Dan wil ik nog twee vragen beantwoorden, dan gaan we sluiten.

x Is er een overeenkomst tussen het trillingsgetal, dat U net noemde, dat er een wijziging in is en de innerlijke revoluties, zoals Krishnamurti dat noemde, is daar verband tussen?

- Daar is een verband tussen. Het proces van de innerlijke revolutie, dus, zoals Goethe het zei: die Umwertung aller Werte, brengt ons dus tot de totaal nieuwe beleving, een eigen vernieuwde afstemming. Het bewustzijn betekent een nieuwe oriëntatie, elke nieuwe revolutie brengt een andere oriëntatie tot stand en daarmee dus ook een ander trillingsgetal, of het domineren van een ander harmonisch getal bij een tijdelijk behoud van het oorspronkelijk trillingsgetal in de stof.

Dat kan zich niet snel wijzigen, omdat datgene, wat je op aarde bent, beleeft en doet dus maar beperkte invloed heeft op het totaal van het werkelijke ik. Het betekent wel een verschuiving van waarden maar die aanpassing moet dan op elk geestelijk niveau afzonderlijk ook weer plaatsvinden, voor het totaal eigen trillingsgetal dus wordt omgezet. En daarom sprak ik over de harmonischen. Een verschuiving van nadruk op het oorspronkelijk trillingsgetal op aarde is dus denkbaar.

x Dat waren er twee. Vrienden we zullen gaan sluiten. Het was een interessant gesprek. Ik hoop, dat het U ook wat gezegd heeft. En voor de rest: bedankt. Goedenavond.